

Tartalomjegyzék

Szerkesztői előszó.....	3
Igazgatói tájékoztató	5
Programjainkról:	
Veszprémi séta, új szobrok a városban	6
Állatkerti séta	9
Vendégünk dr. Papp Szilárd művészettörténész.....	14
Vendégségben Bésán Jánosnál	15
Kirándulás : Fehérvárcsurgó, Bakonykúti, Királyszállás.....	16
Knoll János-emléktábla állítás.....	19
Rendkívüli „program” Covid idején.....	23
Jubiláns érettségi találkozók.....	26
Halottainktól búcsúzunk	31

Hagyományos összejöveteleinket minden hónap első hétfőjén 16 órakor tartjuk a Lovassy László Gimnáziumban január, július és augusztus kivételével.

Aktuális programjainkról tájékozódhat a Lovassy László Gimnázium
honlapján: www.lovassy.hu

Szerkesztette: Imre Frigyesné

Információ: imre.frigyes@gmail.com vagy a 06/70/6137144-es tszámmon.

Szerkesztői előszó

A 2020. és a 2021. év összevont számát tartja kezében kedves olvasó.

Amikor 2020 márciusában közgyűlésünkön elfogadtuk éves programunkat, nem gondoltuk, hogy hiábavaló a tervezés.

Március 16-tól köztudottan karanténba kényszerültünk, életünk máig tartó fordulatot vett, megkezdődött és - rövid szünetekkel – máig tart a Covid-éra.

A lassan két éve tartó rendkívüli állapot – természetesen – a mi közösségünket is megviselte. Az idős korral együtt járó nagyobb kockázat, a félelem az ismeretlentől, a bezártság, a megszokott ritmus és rítus hiánya mindannyiunk életét megkeserítette.

Baráti közösségünk kizárólagos „e-mail élete” bő egy évig tartott, de még ma se tért vissza megszokott medrébe. A napokban kényszerültünk elhalasztani februári összejövetelünket a pandémia ötödik hulláma miatt...

A járvány hullámzó természete azonban lehetővé tette, hogy alkalmazkodva a társadalmi érintkezés szabályaihoz néhány alkalommal együtt lehessünk kisebb-nagyobb közös programokat szervezhessünk.

Ezek számbavétele, az ezekről szóló tudósítások, képek adják összevont Tájékoztatónk tartalmát.

Összel két veszprémi közös séta adott lehetőséget az együttlétre.

Szeptemberben Fábíán Péter/1973.IV.C/ kalauzolt minket Kodolko Mihály mini szobraihoz a Kossuth utca lábától a Séd völgyéig a „nagy”szobrokat is útba ejtve, majd egy szép őszi napon Sigmond István /1962.IV.B/ szervezőmunkája nyomán a veszprémi állatkert igazgatójának vendégei voltunk.

Mindkét programról Fábíán Péter tollából olvashatunk beszámolót.

Ekkor még reménykedtünk, hogy a 2021. esztendő programjaink szempontjából sem lesz „csonka”, de az idő nem bennünket igazolt-

2021. júniusában találkozhattunk csak ismét, Nemesvámosra kirándultunk Bésán János /1990.IV.A / – Pepo papa – tökmagolaj üzemébe, ahol nem csupán a vállalkozás születésének történetével ismerkedhettünk meg, de meg is kóstolhattuk a frissen hidegen préselt, rendkívül ízletes és egészséges tökmagolajat.

Ősszel buszos kirándulásunk célja a fehérváresurgói Károlyi-kastély volt, de egy diáktársunk javaslatára elkanyarodtunk, hogy megcsodáljuk a Bakony legkeletibb völgyében fekvő aprócska kis falu, Bakonykúti egytűcs településének mesés házait, nyugalmát, szépségét. Képes beszámolómk idézi fel a Királyszállás végállomással záruló remek kirándulást.

Október végén művészettörténész-régész vendégünk volt hétfői összejövetelünkön. dr.Papp Szilárd /1988/IV.C/ népes hallgatóság előtt idézte fel pályájának legfontosabb állomásait

gazdag képanyag segítségével rendkívül élvezetes előadáson. Nacionáljával idézzük meg emlékezetes előadását.

A november hagyományosan halottainkról szól. Ebben az évben Knoll János tanár úr, igazgató úr emléktáblájának avatásával emlékeztünk - rájuk is.

Az emléktáblát Knoll János és egyben az intézmény első speciális matematika osztálya állította osztályfőnöke tiszteletére. Az emléktábla leleplezésének ünnepélyes aktusát az Öregdiák Baráti Kör szervezte a gimnázium diákjainak műsorával és a megemlékezést záró szeretet lakomával, ahol Gubicza Ferenc öregdiák társunk /1957/IV.D/ Knoll János tiszteletére palackoztatott borral tette még emlékezetesebbé a száz főnyi résztvevő számára az estét. Az emléktábla az iskolatörténeti kiállítás része, hiszen Knoll János meghatározó szerepet játszott a Lovassy László Gimnázium történetében.

Az eseményt Lackó Piroska /1971/IV.A/ emlékező beszédének közlésével örökítjük meg kiadványunkban.

Nagy örömünkre nem kellett lemondanunk hagyományos karácsonyi együttlétünkről, melynek ünnepi tartalmát a Lovassy Kamarazenekar színvonalas hangversenyének videója, gasztronómiai élményét pedig a Gourmandia étterem biztosította.

Az elmúlt két év krónikájában a rendkívüli állapotok miatt rövidebb formában tájékoztatunk a gimnázium korlátok közé szorított életéről igazgató úr segítségével és a jubiláns érettségi találkozókról is.

Speciális covidos tömbként Fábián Péter Lovassyyal kapcsolatos történeteit közöljük

Nem csupán a pandémia miatt változtatunk „halottainktól búcsúzunk” rovatunkon.

A hozzánk eljutó információkat és nekrológokat eddig közzétettük, de a helyzetből fakadóan hiányos adatok emberi érzékenységet sértettek, ezért ettől a számtól csak a tudomásunkra jutott megboldogultak nevét közöljük. Ebben a számban – úgy hiszem – jogos kivételt tehetünk még alapító elnökünk, dr. Varga Miklós haláláról megemlékezve.

Végezetül hadd mondjak köszönetet öregdiák társaimnak a kitartásért a nehéz két esztendőben, a gimnázium vezetésének a sok segítségért, Fábián Péternek programjaink szervezésében és dokumentálásában nyújtott teljesítményéért, a baráti kör vezetésének áldozatkész munkájáért.

Szeretettel várjuk továbbra is mindazon volt lovassys öregdiák csatlakozását egyesületünkhöz, akiknek érdeklődését akár ezzel a szerény Tájékoztatóval is sikerült felkeltenünk.

a szerkesztő

Rövid összegzés a Lovassy László Gimnázium 2019/2020-as és 2020/2021-es tanévééről

A járványügyi helyzet sok tekintetben megváltoztatta az iskolák megszokott világát, működését. Így volt ez a Lovassyban is. Bízom benne, hogy azért maradt, ami állandó, az igényesség, az együttműködés, a felelősségérzet.

Nem volt zökkenőmentes, főként a 2019/2020-as tanév második félévében egyetlen hétvége alatt az átállás, de a tanév zárását követően, készülve a következőre, felmértük a diákjaink véleményét, és azt is figyelembe véve a kidolgozott új rendben már könnyebb volt együtt dolgoznunk az újabb online oktatási időszakban. Biztos vagyok benne, hogy a diákjaink és kollégáink zöme igyekezett a helyzethez a legjobb tudása szerint alkalmazkodni, tartalékait mozgósítani, új módszereket alkalmazni, olykor életmódot váltani.

Természetesen nem egyformán sikerült. A problémák, a nehézségek, elmaradt programok, megszokott együttlétek hiányának emlegetése mellett sokszor kevésbé hangsúlyos az, hogy mindezekkel együtt is - a tényeket tekintve - igen eredményes tanéveket tudhatunk magunk mögött.

Igyekeztünk a szabályokat rugalmasan, a közösségünk érdekeit kiemelten figyelembe véve alkalmazni, a megszokott formák helyett újakat találni. Így lehettek a hagyományostól eltérő módon közös ünnepeink online, a 2020/2021-es tanév végén a tanévzáróval összekötött ballagás, az utolsó tanítási napon bemutatott nyitótánc egy tanévzáró piknik keretében. A megértésért, alkalmazkodásért köszönetet a diákoknak, tanároknak, családoknak. Úgy látjuk, az elkövetkező időszak legfontosabb feladata a közösségépítés, a visszaépítés lesz.

Néhány számadat:

Az iskolánkban járó több mint 600 diák tanulmányi átlaga 2020-ban 4,55 lett, míg ugyanez 2021-ben 4,62 volt. A kitűnő tanulók száma 2020-ban 95 fő, 2021-ben 147 fő volt. Az utóbbi jelentősen meghaladja a „békeévek” átlagát. Szerencsére nem következett be jelentős változás az érettségi eredmények tekintetében, a diákjaink az előző évekhez hasonlóan teljesítettek a csak írásban letett vizsgákon. 2020-ban az iskolai érettségi átlag 4,8 volt és 60 tanuló (az érettségizők 50%-a) szerzett kitűnő érettségi bizonyítványt, 2021-ben az átlag 4,84 a kitűnők száma 82 fő (az érettségizők 64%-a) volt. Ezek a kiváló eredmények az egyetemi felvételnél is megmutatkoztak, 2020-ban a felvételi vizsgára jelentkezők 98,3 %-a, míg 2021-ben 99,2 %-a folytathatta tanulmányait a felsőoktatásban.

Továbbra is kiválóan szerepelnek a diákjaink a tanulmányi versenyeken, közülük is a legrangosabb versenyen az Országos Középiskolai Tanulmányi Versenyen (OKTV). A döntőbe jutott tanulók száma alapján 2021-ben a Lovassy az 5. legeredményesebb iskola volt az országban. Különösen fontosnak tartjuk azt, hogy ezt úgy érték le a diákok, hogy 11 kategóriában jutottak el a döntőig, és ott 6 tantárgyból végeztek a legjobb 10 között.

A tanulmányi munka mellett ebben a két évben kevesebb művészeti és sporteredményről számolhatunk be, amelynek a legfőbb oka az, hogy több esetben ezen versenyek döntői elmaradtak. Így is volt a két tanévben összesen 16 diákunk, aki elnyerte a Magyarország jó tanulója, jó sportolója címet.

Nagy öröm volt számunkra, hogy a Bruszniai-díjasok között újra köszönthettünk lovassy tanárt és diákokat, 2020-ban Varga Vince tanár úr és Varga Gábor 12.D osztályos tanuló, míg 2021-ben Dobos Gergely Csanád 12.C osztályos diákunk nyerte el a díjat.

Továbbra is sok segítséget kapunk a nevelő oktató munka feltételrendszerének javításához a Lovassy Alapítvány a Jövőért alapítványtól, köszönjük a támogatásokat, amit továbbra is szívesen fogadunk.

Az iskolai életről, az eredményekről részletesen tájékozódhatnak a www.lovassy.hu oldalon. Továbbra is szeretettel várjuk mindannyiukat a Lovassy László Gimnázium rendezvényein.

Schultz Zoltán igazgató

Programjainkról

Ismerkedés Veszprém új szobraival

A márciusi közgyűlés után szeptember 25-én tudott az Öregdiák Baráti Kör közös rendezvényt tartani a pandémia miatt. Sajnos a járvány második hulláma továbbra sem tette lehetővé a zárt környezetben tartott összejövetelt, így a szabadban voltunk kénytelenek találkozni. Kihasználva a kora őszi időjárást, javaslatomra a veszprémi köztéri szobrok egy részét kerestük fel.

Találkozásunk helyszínén, a Kossuth utca alján rögtön három alkotást (Ararát, Korpusz és Ödön, az utcazenész) néztünk meg, és beszélgettünk a szobrok felállításának apropójáról és az alkotókról.

A séta gerincét Kolodko Mihály három mini szobra adta, ezért a Budapesten élő, de Ungváron született művész eddigi munkásságáról bővebben beszéltem. A szobrász három Veszprémben felállított művének elhelyezése legális. Az ország, a főváros több pontján található alkotása (több mint húsz mini szobor három év alatt), de azokat a szobrász maga helyezte el, ezért is mondják rá, hogy gerillaszobrász. Veszprémi szobrait egy szállítmányozási vállalat ügyvezetője, Török Balázs kezdeményezésére és finanszírozásával, az önkormányzattal egyeztetve állították.

Az első mini Ödön, az utcazenész a város egyik fő eseménye, az Utcazene fesztivál egyik helyszínén, a Kossuth utcán „üldögél” a böröndjén.

Sétánkat a Vár irányába indítottuk. Utunk során megnéztük a Fortuna kutat, Mihály Gábor alkotását, a Millenniumi emlékművet, Lugossy Mária térplasztikáját az Óváros téren.

A veszprémiek egyik kedvencénél, R. Kiss Lenke Korsós lány szobránál, „veszprémiül” Zsuzsinál is időztünk pár percet. Majd a közadakozásból felállított Szent Mihály arkangyal, Veszprém védőszentjének 2017-ben felavatott szobránál (alkotója Madarassy István ötvösszobrászművész) vitatkoztunk a műről. A Fecskendőház két szobránál, (Nepomuki Szent János, a hidak -, és Szent Flórián, az árvíz- és tűzvédelemben résztvevők védőszentje) életéről és mártír sorsáról ejtettünk pár szót.

A Várkapu előtt posztoló Ernő, az őr a második mini szobor. Elnevezésével kapcsolatban megemlékeztünk egy történelmi eseményről, a Szent Korona veszprémi tartózkodásáról és Pajtás Ernő ezredesről, a koronaőrség parancsnokáról.

Sétánk során érintettük Veszprém két jellegzetes szobrát, a Bíró Márton püspök megrendelésére felállított Szentháromság szoborcsoportot, illetve az István király és Gizella királyné szobrát.

A Benedek-hegyen az Íme az ember című, Tamás Ákos porcelánművész által alkotott szoborról vitatkoztunk, majd sétánkat Kolodko Mihály harmadik, a Leonóra és az oroszlán című művénel fejeztük be.

Történetének lényege, hogy a városvezetők kérése az volt a szobrászhoz, hogy legyen egy alkotás, mely szimbolizálja, hogy Veszprém a Királynék városa, legyen nő vagy lány valamelyik szobor..Így született a múltbéli Katalin kolostor területén, ahol Margit királyné nevelkedett, a telefonját nyomkodó, oroszlán hátán ülő kislány figurája – a jövőt szimbolizálva, a veszprémi állatkertre is utalva.

Fábán Péter

Állatkerti séta

A pandémia miatt továbbra sem tudunk alma materünkben találkozni, ezért javasoltam, hogy látogassunk el városunk egyik legvonzóbb turisztikai látványosságába, az állatkertbe. Tettem ezt azért is, mert rendszeres látogatója vagyok az állatkertnek, így látom a park folyamatos fejlődését, szépülését, átalakulását, állományának növekedését. Ez utóbbi annak is köszönhető, hogy a veszprémi állatkert egy nagy nemzetközi rendszerben különleges, ritka példányok szaporításának tevékeny résztvevője. Ha látogatásaim során összetalálkoztam a park jelenlegi igazgatójával, kérdéseimre elárult egy-két érdekességet, „kulisszatitkot”, melyeket igyekeztem továbbadni a Baráti Kör közös sétáján.

Baráti körünk aktív tagja az állatkert nyugalmazott igazgatója, Sigmond István /1962/4.B/. Az ő segítségével meghívást kapott az Öregdiákok Baráti Köre a park jelenlegi igazgatójától. 2020. október 28-án az őszi időszak miatt kora délután, 13 óra előtt gyülekeztünk az állatkert gyuladombi bejáratánál, ahol Török László igazgató úr fogadott bennünket.

A belépés előtt a beszélgetések során többen felidéztek gyermek-, illetve fiatalkori emlékeiket, gyermekeikkel és unokáikkal tett állatkerti látogatásaikat, a társadalmi munkákat, az első csimpánzzal, Bőbével, és Nórával, első oroszlánnaal való találkozásukat. E sorok írója 1970 őszen, Huller Gyuláné tanárnő ösztönzésére biológia tantárgyból egy kisötösért órát töltött azzal, hogy az akkor még jóval kisebb állatállománnyal rendelkező park lakóinak latin elnevezéseit összeírja.

A program nyitásként Török igazgató úr köszöntötte Baráti Körünk tagjait, beszélt a rendszerváltás utáni gondokról (felmerült az állatkert megszüntetése is!), a jövőbeni tervekről, beleértve a 2023-as veszprémi EKF-fel kapcsolatos elképzeléseket.

A továbbiak során kisebb csoportokra szakadva folytattuk állatkerti sétánkat. A sétautak mellett sok helyen felbukkantak az őszi hangulatot sugárzó dekorációk.

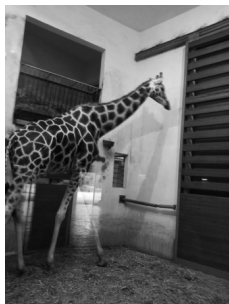
A láma kifutó lakói után a nandukkal egy kifutóban látható alpakákat néztük meg. A csapat új jövevényei, a két kis csikó, akik többeknek a szívébe lopták magukat.

A tengerek élőlényei, fókák, pingvinek után a népes, Mongóliában és Kínában honos kétpúpú tevecsapatot látogattuk meg

A három indiai elefánt bika a szabadban sétálgat, néhány Afrikában honos állat (zebrák, orrszarvú, oroszlán) szintén, de az afrikai állatok többsége (impalák, antilopok, a féléves orrszarvú), a számukra már hűvös őszi időjárás miatt egész nap a szállásukul szolgáló épületekben tartózkodnak.

A hőmérsékletre különösen érzékeny zsiráfok, a két tehénből és egy bikából álló csapat természetesen a belső kifutójukban látogathatók. A fiatalabb tehén, Zuri, a veszprémi állatkert első zsiráf bébije.

Kibo, a zsiráf bika

Sajnos, több mint ötven év után elsősorban a főemlősök számára épített Csimpánzvilág nagytestű majmok nélkül maradt, mert egy új magyar szabály miatt nem lehet külső kifutó szabvány vizesárok nélkül, így csak kistermetű majmok tarthatók itt.

A veszprémi állatkert egyedi bemutatója a Dino park, mely inkább a gyermekek kedvelt helye, mivel valójában egy nagy játszótér. Néhány hatalmas őslény hátára fel lehet mászni, a homokban csontokat, lenyomatokat lehet „régészeti feltárással” találni.

A népes „dino csapat” egyik tagja, az Apatosaurus

A múlt élőlények megtekintése után folytattuk a sétát. Az Afrikában őshonos egypúpú tevének, a dromedárnak ma már csak háziiasított formája létezik. Sokszor a sivatag hajójaként említik, mivel a szélsőséges időjárási körülményekhez jól alkalmazkodik, legyen az homokvihar vagy napokig tartó ivóvíz hiány.

Az állatkert legújabb létesítménye a medveház, mely négy feketemedvének ad otthont. Török igazgató úr egy régebbi beszélgetésünk során elmondta, hogy a Magyarországgal szomszédos országokban még a vadonban élő barnamedvékkel szemben az Amerikában őshonos feketemedve, a baribál sokkal aktívabb, így a látogatók számára nagyobb az élmény. Az alábbi képeken az új medvekifutó és a négy baribál egyike látható.

A Baráti Kör tagjai nosztalgiából azokat a létesítményeket, azokat a fajokat keresték, melyek a vadaspark nyitásakor és első éveiben, vagyis az ötvenes évek végén – hatvanas évek elején is már itt éltek. Ilyen pl. a vízimadarak bemutató helye és a magyar erdők lakója, az uhu...

Az állatkerti séta alatt néhányan egyénileg megkeresték a tigriseket, a Madagaszkáron őshonos gyűrűsfarkú makikat és a kis pandát.

Néhányan a sétát kávé melletti programtervezéssel zárták. Egy csoport nosztalgiából a volt vadaspark főbejáratán, a székely kapun át indult hazafelé...

Fábián Péter

Vendégünk dr. Papp Szilárd

Tanulmányok, munkahelyek:

- 1989–1994. ELTE BTK művészettörténet szak
- 1990–1995. ELTE BTK régészet szak, középkor szakirány
- 1994–2000. Magyar Nemzeti Galéria
- 2000– Szépművészeti Múzeum
- 2003. PhD ELTE BTK Doktori Iskola
- 2006–2008. a Régi Szoborgyűjtemény vezetője

Díjak:

- 2008– Könyvtár

2003. évi Zádor Anna-díj

Átadás: 2004. II. 27. Budapest, Szépművészeti Múzeum Könyvtára

- 2006. Pasteiner-díj

Átadás: 2007. III. 5. Budapest, MNM. Laudatio: Marosi Ernő. Forrás: Meghívó

Monográfiák:

- 2005 A királyi udvar építkezései Magyarországon 1480-1515 = Die Bautätigkeiten des königlichen Hofes in Ungarn 1480-1515. Budapest: Balassi Kiadó, 2005. 297 p. CLXXXIII t. ISBN 963 506 631 7 Német nyelvű kivonattal 23892=179290 Részlet újraközlése: 2008.

Vendégségben Bésán Jánosnál, 'Pepo Papánál'

Dinamikusan fejlődő családi vállalkozást látogattunk meg, a Peiba Kft-t Nemesvámoson népes csapattal. A kirándulás „főszereplője” a tökmag, ill. a tökmagolaj volt.

„Nem hiába hívjuk életelixírnék” a természet zöld aranyát.

A tökmagolaj antioxidánsainak köszönhetően lassítja az öregedési folyamatokat, gyulladáscsökkentő hatása van. A haj növekedését is elősegítheti.

A tökmagolajban számtalan vitamin (pl.: E, F, B1, B2, B6, A, C, D) és nyomelem (pl.: foszfát, nátrium, kalcium, magnézium, szelén, vas, cink, réz, mangán) található, melynek köszönhetően rendszeres fogyasztás során erősíti az immunrendszert, ráadásul telítetlen zsírsavakban és antioxidánsokban is gazdag, ezáltal kiváló védelem a rosszindulatú sejtváltozások megelőzésében.

Emellett segít megelőzni a szív- és érrendszeri megbetegedéseket, a prosztatata betegségeket, hozzájárul a keringési rendszer optimális működéséhez. Sőt, várandósság során is ajánlott a fogyasztása.” – áll Pepo Papa internetes bemutatkozásában.

A cégről:

„Az 1996 óta családi vállalkozásként működő Peiba Kft. 1990-ben alakult meg, mely azóta is Nyugat-Európa legnagyobb (belga, német) olajgyártóival működik együtt.

A tökmagolaj előállítás mellett étolaj termékeket forgalmaznak, de termékpaletájukban megtalálhatóak ízletes mustárok, ketchupok, majonézek és egyéb szoszok is.

Árbevételük és munkájuk jelentős részét azonban változatlanul a héj nélküli tökmag termeltetése és exportja, valamint a tökmagolaj előállítás és kereskedelme adja. A tökmagolaj iránti folyamatosan növekvő kereslet arra sarkallta vállalkozásukat, hogy a termeltetés mellett a tökmagolaj előállítását is Magyarországon valósítsák meg, ezért 2012-ben megépítették saját tökmagsajtoló üzemüket.

Az új gyáregység minden négyzetméterét úgy tervezték, hogy ott a legmodernebb technológia alkalmazására nyíljon lehetőség. Így a legkorszerűbb gépek üzembe állításával, kompromisszumok megkötése nélkül garantálják a legjobb minőséget fogyasztóik számára.”

Az internetes ismertetőben olvasható tények mellett házigazdánk érdekes történeteket is mesélt a cég életéről. A modern, tágas, tiszta csarnokban a kiváló minőségről kóstolással is meggyőződhattünk, mindenkinek nagyon ízlett a frissen sajtolt tökmag olajba mártogatott friss kenyér, melyből vásárolhattunk is a kft. boltjában.

Jó hangulatban elfogyasztott ebéd zárta a néhány órás kirándulást a nemesvámosi Allegro étteremben, melynek tulajdonosa szintén volt lovassys diák

Kirándulás :Fehérvárcsurgó, Bakonykúti, Királyszállás

Bérelt busszal – lovassys sofőrrel –félnapos őszi kiránduláson vettünk részt.

Fehérvárcsurgó, Károlyi- kastély

Bakonykúti története:

„A község területe az utolsó jégkorszak után rossz minőségű földdel bíró cserjés-erdős vidék volt. Az első telepések a bronzkorban kerültek ide. Faluhelyük a forrás melletti dombokon volt. Az i.e. 1800-1300 között itt élt kis csoport temetője a mai falu felé eső dombon volt.

A későbbi korokból az avarok (i.sz. 6-8. század) temetőjét ismerjük a forrás melletti dombon.

A falu középkori elődjét 1424-ben említik először az írásos források (Kwthy). Ez után 1497-ben írnak róla újfent. Akkoriban egy része a Veszprém megyei Bátorkő várához tartozott, más része köznemesi birtok volt.

1541-ben a palotai (Várpalota) várhoz tartozott.

A török kori feljegyzések szerint 1559-ben lakatlan puszta volt a végvárac vidékén. A török idők után 1696-tól a Zichy-család birtokaként szerepelt. A pusztát a földbirtokos használta birkalegeltetésre, nagyobb részét bérbé adta. Zichy János és István csak 1750-ben adott betelepelési engedélyt a Veszprém megyei Bánkról és Teszéről jött jobbágyoknak. Ez a terv meghiúsult, így 1758-ban Nyitra megyéből kívánták megvalósítani a falu újjáélesztését. Füstbe ment terv volt ez is. 1759-ben német ajkú telepeseikkel jött létre az új falu. 1762-ben 23 egészség és 7 féltelkes jobbágyot, valamint 12 zsellért írtak össze. A falu újkori története itt vette kezdetét. Az új telepések a környékbeli, korábban betelepült sváb falvakból érkeztek.

Az 1848-ban megalakult megyei forradalmi bizottságnak a kúti bíró és a jegyző is tagja lett.

1869-ben a patakon 3 vízimalom működött, téglagyára volt a községnek.

bakonykúti házak

Királyszállás:

„A Nagy-Magyarország Park Királyszálláson, a Dél-keleti Bakony erdővel körülvett, különlegesen szép részén található, Várpalotától 6 km távolságra. A Nagy-Magyarország Park nem csak a pihenést szolgálja, kiépített infrastruktúrájával és felújított épületeivel, szállás- és étkezési lehetőségeivel ideális helyszíne konferenciáknak, képzéseknek, táboroknak, osztálykirándulásoknak, erdei iskoláknak, fesztiváloknak, kulturális és sportrendezvényeknek.

A szabadidőpark területén 4 önálló vendégház (Felvidék Ház, Délvidék Ház, Kárpátalja Ház és Partium Ház), a közeli Hétházpusztán pedig további 2 vadászház (Őrvidék Ház, Nedecvidék Ház) összközműves, egyedi, cserépkályhafűtéssel, összesen 52 vendég fogadására alkalmas. A park elkülönített részén, védett közösségi területtel rendelkező

Kárpátia Kemping lakókocsi-parkja és sátorhelyei nyáron további 40-60 fő elhelyezésre adnak lehetőséget.

A park meghatározó épülete a 450 négyzetméteres, üvegfalú Hungária rendezvény pavilon, amely 120 fő befogadására alkalmas és helyszínt biztosít különféle színvonalas rendezvényeknek (konferenciák, esküvők, kiállítások, tréningek, képzések, tanácskozások stb.). Előkészületben van az 1000 néző befogadására alkalmas, 10×12 méteres nagyszínpaddal rendelkező szabadtéri előadótér, amely fesztivál előadások és nagykoncertek színhelye lesz.

A park rengeteg lehetőséget kínál az aktív pihenésre, kikapcsolódásra, szórakozásra: muzeológus vezetésével látogatható a Trianon Múzeum időszakos kiállítása, gyalogos, kerékpáros, lovas túrák a Burok-völgy csodálatos természeti környezetében, szabadtéri dézsafürdő és szauna, bográcsfőzési és szalonasütési lehetőség teszi feledhetetlenné a Nagy-Magyarország Park élményt.”

Királyszállásra a bakonykúti kiadós és élményekben gazdag séta nyomán későn érkeztünk, így épületeinek megtekintésére nem maradt időnk. A kedvező benyomások után elhatároztuk, hogy a jövőben ide még visszajövünk....

Knoll János-emléktábla leleplezés

Knoll János 80. születésnapján, Marcaltón...

Kedves régi és mai diákok, tanáraitok, barátok, kedves vendégek!

Összegyűltünk itt, a Lovassy Gimnáziumban, hogy emlékezzünk egy nagyszerű emberre, egy tanárra, Knoll Jánosra.

Ki ő? Mit tudunk róla? Kiváló tanárunk volt, nagyon szerettük, és nem akarjuk, hogy elfelejtődjön.

Mennyi minden eszünkbe jut, pedig akkoriban nem sokat tudtunk a tanárainkról, hétköznapijaikról, múltjukról. Csak az osztályteremből, a kirándulásokról ismertük őket. Nem nagyon meséltek nekünk magukról.

Milyen volt Jani bácsi? Alacsony, köpcös ember, öltöny, nyakkendő, kalap, és mindig fényesre pucolt cipő. Az osztályteremben fehér köpeny. E látszólag szigorú megjelenést azonban mindig feloldotta az enyhe, visszafogott humora, szelíd hangja. Soha nem emelte föl: csendes szóval is mindent elért.

Ma ámulva olvashatjuk a neten az *Életem – emlékeim* címet viselő személyes vallomását, visszaemlékezését, amelyben a történelem elevenedik meg.

Az egyszerű marcaltói kisgyerek bejáróként kezdi a középiskolát, tanítóképzős 18 éves diákként részese a háborúnak. Fogságba kerül, súlyos beteg lesz. Jó embereknek köszönhetően szerencsésen hazakerül, befejezheti a tanítóképzőt, és elkezd tanítani. Közben az ELTE-n tanul, matematikatanári diplomát szerez, és 1952-től itt van Veszprémben, a Lovassy Gimnáziumban.

Kalandos heteket élt át '56-ban, mert kiállt egy tanítványa mellett. Aztán itt folytatta tovább, 35 éven át.

Sokunk számára egy életre meghatározó, hogy kik voltak a tanáraink. Ki volt, aki elemiben az első osztályban elindította az iskolai létünket, kik voltak, akik később formáltak, okosítottak bennünket.

Sokukra megbecsüléssel, hálával gondolunk. De közülük is kiemelkedik Knoll János, az 1967-ben indult spec. mat. tagozat „A” osztályának matematikatanára és osztályfőnöke, ahol 36-od magammal én is ott voltam.

Elég hamar ráébredtünk: mekkora szerencse, hogy ebben az évben voltunk 8.-osok. Ekkorra érett be Knoll János azon törekvése, hogy Veszprémben is elindítsa a speciális matematika tagozatot.

Kereste a tehetséges gyerekeket; mindig is kiemelten törődött velük, nem engedte elkallódnni őket.

Nem volt rest, pl. elutazott Tapolcára, és győzködte a szülőket, hogy 14 éves, féltett egy szem fiukat adják kollégiumba, engedjék a szerveződő tagozatos osztályba. És jöttek Ajkáról, Almádiból, Kádártáról, Zircről, Taliándörögdről. Ő lett az osztályfőnökünk is, hogy diákjainak gondját viselhesse.

Knoll János tanári pályájának legfontosabb álma megvalósult, a semmiből egy új világot teremtett a Lovassyban. A 3 fehér könyv volt a bibliánk, naponta forgattuk, és olyan különleges dolgokat tanultunk, mint pl. a diophantoszi egyenletek, a determinánsok, később a komplex számok és még ezer más. Ilyesmiről a többiek nem is hallottak! Természetesen nemcsak a különleges tananyag, és annak mennyisége miatt voltunk „speciálisak”. Gondolkodásunk, látásmódunk is rugalmasabbá vált, a térszemléletünk finomodott. Valahogy mélyebben láttunk bele – nemcsak a matematikába, hanem az általa leírt valóságba is.

Bízott bennünket, sőt, elvárta, hogy rendszeresen dolgozzunk a Középiskolai Matematikai Lapokba. Mindannyiunknak járt ez a kis füzet, próbálkoztunk a kitzűtt feladatok megoldásával, és remek érzés volt, amikor valakinek a neve az osztályból ott állt nyomtatásban is. Ezt már az első tanévben 14 osztálytársunk mondhatta el magáról. Nagy élmény volt ez, és igazolta Knoll János erőfeszítéseit, vitáit, az egyzetetésekre fordított időt, hogy kellett ez a spec. mat. tagozat. A Dunántúlon ez volt az első ilyen. Micsoda öröm lehetett ez Jani bácsi számára!

A siker híre hamar terjedt, menő dolog volt ide jelentkezni.

Kitörölhetetlen nyomot hagyott a gimnáziumi lét mindegyőnkben. Büszkeség volt kimondani, hogy a veszprémi Lovassy Gimnázium spec. mat. tagozatára jártunk.

A napi 2 matekórán olyan biztos alapokat, tudást, szemléletet szereztünk, amivel nem volt nehéz bejutni az egyetemre.

Közülünk mindenki továbbtanult, ráadásul eredményesen. Abban az időben ez nem volt olyan természetes dolog! 8-an lettünk matematika szakos tanárok és tanítottunk nyugdíjazásunkig, többen mérnökök, egyetemi oktatók, tudósok. Van egy Széchenyi-díjas osztálytársunk: a dicsőségtáblára is fölkerült: Friedler Ferenc.

Utánunk sok-sok éven át folytatódott, és – kicsit ugyan módosulva – egészen napjainkig megmaradt az emelt szintű matematikaoktatás. Sőt, a spec. mat. tagozat mintájára másféle tagozatok is létrejöttek, és az ottani tehetséges tanulóknak is új lehetőséget teremtettek.

De jó iskolát nem lehet egyedül csinálni. Kellettek hozzá a társak, a tantestület, akikkel azonosan gondolkodtak a tanításról: a diák volt a középpontban, a tanuló volt a fontos. A régi tablóról látható, hogy hosszú éveken át micsoda csapat volt a Lovassyban.

A spec. mat. tagozat válogatott tanárokkal indult. Hadd soroljam fel őket: Hacsek – Horváth Géza, Kapor Károlyné, Bácskay Gyuláné, a Mester – Hegyi László, Kehrer Gyuszi bácsi, Kölcsey Márton, Bakos István, Németh Csaba (akit Knoll János is tanított gimnazista korában), Salesz – Sallai Mária, Tölgyesné Zsiló Katalin.

Knoll János irányításával kinevelődött egy olyan matematikatanári gárda, amelynek tagjai sok éven át sikeresen tanítottak a tagozaton, fejlesztették a tananyagot, új módszereket dolgoztak ki. Munkájukkal elismeréseket szereztek, díjakat kaptak. Sorolom őket is: Hegyi László, Takács József, Békefi Zsuzsa, Varga Vince, Farkas István, Molnár Attila.

Lovassys vagy spec. mat. tagozatos diákból ugyanítt matematikatanár lett Arnhoffer Mihály, Varga Vince, Katanics Sándorné-Lengyel Zsuzsa, Kovács Előd, Pálffy Zoltán (a mostani egyik igazgatóhelyettes), valamint Böcskei Ákos és Márffy Katalin, ők ma is ebben az iskolában tanítanak.

A többi tárgyat tanító tanár is szívesen tanított bennünket. Nagyszerű volt, hogy még az egyetemről is volt matektanárunk Tomor Benedek személyében.

Knoll János nemcsak tanára volt az iskolának, nekünk és előttünk 3 osztálynak szeretett osztályfőnöke, hanem 18 év tanítás után 1972-től 8 éven át igazgatóhelyettesként, majd további 8 éven át igazgatóként is kiteljesedhetett, bár az igazi lételeme a tanítás volt.

Mi és mindenki, akit csak tanított, vagy igazgatósága alatt ügyes-bajos dolgainkat intézte, szóval mi voltunk a gyerekei. Otthon, Irénke néninek valószínűleg mindent elmesélt, hiszen ő is mindent tudott rólunk. Bizonyítványunk az ő keze nyomát viseli, az ő gyönyörű írásával sorakoztak a jegyeink.

Ezernyi történetet tudunk felidézni tanárainkról. Nem csak a fejünkben, lelkünkben, szívünkben él, hanem mesélünk róluk, időnként megemlegetjük őket a tanítványainknak, egymásnak. Embersége, nyugalma a kritikus pillanatokban is megmaradt. A gimis éveink egybeestek a Beatles és az Omega hazai felütésével.

A fiúk hosszabb haját növesztettek. Jani bácsitól szelíden, de megkapták az útmutatást, menjenek borbélyhoz. Az osztálykiránduláson tapintatosan félrenézett, amikor sörözésen kapta a tanítványait. Ahogy foglalkozott velünk, és ahogy tanított, belénk ivódott. Munkánkban, mindennapjainkban a ránk ragadt módszereket alkalmazzuk, azokat visszük tovább.

Így őrződik meg tanáraink emléke. Ezért áll az iskola falán a kiemelkedő tanárok emléktáblája, hogy a következő generáció se felejtse el őket. Ismerjék meg, kik voltak a régiek, kik lehetnek példák számukra, kikre érdemes emlékezni. Múlt nélkül nincs jövő. Az iskola szépen ápolja neves tanárainak és diákjainak emlékét.

Jani bácsi 35 évet tanított itt. Ez rettenetesen nagy idő! Hány diákot ismert? Hány család kötődött így az iskolához? Veszprémben a Lovassy fogalom. Sok családban volt – van lovassys diák. Szülők, gyerekek, unokák jártak ide vagy a Várba, a Lovassy elődjébe. 82 éves unokanővéremet Knoll János is tanította pályája elején, 28 éves fiatalemberként. Ott vannak a tablón. (Nagy köszönet jár az iskolának, hogy ilyen szépen feldolgozta a múltat.)

Szerintem a spec. mat. tagozat volt Knoll János tanári, pedagógiai pályájának legnagyobb sikere. Békefi Zsuzsa tanárnő nagyon remek, részletes összefoglalót adott a tagozat elmúlt 50 évéről a Veszprémi Szemle egy 2018-as cikkében. Az iskola honlapja egy egész aloldalt szentel (specmat50.lovassy.hu) a specmat tagozat múltjának.

Knoll János hosszú pályafutása alatt sok elismerést, kitüntetést kapott a hivataloktól, és még több szeretetet a diákjaitól. Tanítani, diákok között lenni – ez éltette, ez tartotta jó erőben. Díjai közül csak mutatóba néhány: Beke Manó-emlékdíj 1970-ben, Kiváló tanár 1973-ban, Pólya György-díj 2007-ben.

Most a tanítványok, tanártársak, barátok körében itt vannak a rokonai is, akik féltő gondoskodással vették körül, és tették nyugodttá életének alkonyát. 92 évet élt.

Jó lenne, ha minden évben szeptember 21-én, a születésnapján egy matekverseny, vagy matematikai kiselőadás keretében emlékeznének a diákok Rá, és vele együtt azokra lovassys tanárookra, akik ezt az iskolát naggyá tették.

Leplezzük le Knoll János emléktábláját!

Lackó Piroska

Rendkívüli „program” Covid idején

TÖRTÉNETEK Fábíán Péter tollából:

Biztos vagyok benne, hogy a Lovassy Gimnázium minden végzett osztály mindennapi, olykor monoton életében is történtek szokatlan, rendkívüli események, melyek derűt vittek a falak közé.

Az 1969-1973 között az iskola padjait koptató C osztály emlékei közül szeretnék egy csokrot átnyújtani, időnkét a fent említett falak közül kilépve, illetve a gimnáziumi évek utóregzéseit is felelevenítve.

Ki honnan jött?

1969 szeptemberében a tanév első napja a tankönyvek kiosztásával, az iskola házirendjének ismertetésével telt a mi osztályunkban is. A város és környékének általános iskoláiból összekerült 45-50 diák keveset tudott egymásról. Ezért osztályfőnökünk, Nagy Kálmánné Nelli néni mindenkit megkérdezett a névsort véve alapul, melyik településen él, melyik iskolába járt, mivel foglalkoznak a szülei.

Ez utóbbi hozott egy érdekes párbeszédet az R betűhöz érve. Addig elég széles, de várható volt a paletta: osztályvezető, háztartásbeli, boltvezető, vegyész mérnök, katonatiszt... Ekkor történt a törés R betűs osztálytársunknál:

- Te hol jártál iskolába?
- Balatonkenesén.
- Mivel foglalkozik az édesapád?
- Pásztor.
- Lelkipásztor?
- Nem! Birka.

Tagtoborzás az iskolai kórusba

Egy-két hét már eltelt az első tanévből, amikor egy történelem órára bekopogtatott Zámbó István karnagy úr, azzal a szándékkal, hogy a leérettségizett kórustagok helyett újakat toborozzon. Mindenki szabadon választhatott, mit szeretne énekelni.

Valaki az osztályból az „Érik a szőlő, hajlik a vessző” kezdetű népdalba kezdett bele, de a „hajlik a vessző”-ig már nem jutott el, mert Zámbó tanár úr leintette a mutáló hangú 14 éves fiút: Majd jövőre!

Enyhe derűtség futott végig a termen, maga a karnagy úr is elnevette magát spontán reakciója miatt.

Ki mennyire ért a sporthoz?

A hetvenes évek elején a város középiskolái közül a legújabb épület a Lovassy Gimnáziumé volt, természetesen a legjobb tornateremmel, ezért sok középiskolai sportrendezvénynek iskolánk adott otthont. A kosárlabda természetes volt, sokat kosaraztunk a tanórák alatt, jó volt a gimnáziumunk lány- és fiúcsapata is, többek között osztálytársunknak köszönhetően. Talán értettünk is hozzá, ismertük a szabályokat, lelkesen tudtunk szurkolni a csapatainknak a galériáról.

A röplabda nem volt annyira mindennapi sport az iskolában, de mivel a mi tornatermünkben rendezték a városi középiskolai bajnokságot, illett kiállítani egy csapatot. Így került a csapatba osztálytársnőnk, aki magas volt, sportolt is, de a röplabda... Szóval látott már röplabdameccset. Ő vívó volt! A szombati bajnokságot követő hétfőn az iskolába menve utolérte matematika tanárunkat, mivel azonos környéken laktak. Szóba került a szombati röplabdamerkőzés. Takács tanár úr udvarias formában, enyhe kritikával elmondta a véleményét osztálytársnőnk teljesítményéről, mit hogyan kellett volna csinálni.

- Miért, a tanár úr ért a röplabdához? – hangzott a kérdés.
- Ifjúsági válogatott voltam.

Ha egy szónak több jelentése van

A tantermekben fekete, helyenként elég gyenge minőségű, táblák voltak. A fehér krétákról nem is beszélve! Gyakran előfordult, hogy a felírt szöveget, ábrát képtelenség volt letörölni, hosszú sikálást kellett végezni a tisztaság eléréséért. Volt, hogy egy-egy képlet, kifejezés, fontos évszám nem véletlenül került fel előre ily, módon, hanem mankóként.

A következő történetben nem erről van szó.

Osztálytársunk, valószínűleg porcelántervező édesapja tehetségét örökölve pár krétavonással többször táblára vetett egy rajzot, ami hangulatában leginkább Rodin „Csók” című művére emlékeztetett, vagyis egy ölelkező párt. Természetesen órakezdesre letörölte, de volt, hogy nem sikerült teljesen eltüntetni a fent említett problémából kifolyólag. Ezt az eset állt elő negyedikben, is pont egy elektromossággal foglalkozó fizika óra előtt. Tanárnőnk kisgyermeké megbetegedett, így helyettesítőként, a szintén fizikaszakos, nálunk alig több mint 7 évvel idősebb, nagyon csendes tanár úr jött be az órára, Arnhoffer tanár úr. Rögtön felrajzolt egy soros áramkört, s feltette a kérdést:

- Mekkora a feszültség itt? – és rámutatott az egyik felrajzolt ellenállásra.

Ennek az elektromos alkatrésznek rajza a letörölt, ölelkező pár rajzának az ágyékához került. Az osztály látta, a tanár úr nem. Az osztályon enyhe mosoly futott végig, a tanár úr zavarba jött, de nem értette az okát. A focista lányokat mint az edzőjük, és engem mint fotószakköröst ismert az osztályból. Odajött hozzám és megkérdezte:

- Miért nevettek?
- Tanár úr, innen tessék a táblára nézni!

Elvörösödött, odasietett a táblához, és áthelyezte az ellenállást egy másik helyre, a pár körvonalain kívülre.

A rajzolóból Liszt-díjas operaénekes, a csendes, fiatal tanárból a későbbiek folyamán a Lovassy igazgatója lett, de őt, sajnos már csak emlékeinkben idézhetjük fel.

Kicsi a világ!

1980-ban június elején, tehát 7 évvel az érettségi után mennyasszonyommal, - azóta feleségemmel – elhatároztuk, hogy a hétvégét az alsóörsi kempingben töltjük. A bejelentkezéskor a recepciós hölgynek bediktáltuk az adatainkat, név, lakcím és a többi. Ezután érdekes, számomra eleinte érthetetlen diskurzus kezdődött:

- Lovasi? – kérdezte a hölgy.
- Nem! Veszprémből vagyunk. – válaszoltam.
- De hát lovasi? – kérdezte a hölgy.
- Nem! Veszprémből jöttünk, ott is születtem. – mondtam neki.

Végigfutott az agyamon, hogy talán valami kedvezmény jár az alsóörsi kempingben a szomszéd falu lakóinak, azért hajtogatja a „lovasi”-t. Sok mindenre gondoltam még hirtelen, de végül megoldódott a „rejtély”.

- De nem a Lovassyba járt... jártál?

Nekem sok tekintetben jó a memóriám, sok esetre, eseményre emlékszem, de az arc- és a névmemóriám rossz. A recepciós lovassys hölgy emlékezett rám, én őrá nem. De ő legalább csak iskolatársam volt, mint kiderült a beszélgetés folyamán, később végzett nálam egy-két évvel.

Valamikor a kétezres évek elején a veszprémi Egry Baráti Kör elnöke meghívott a karácsonyi rendezvényükre, a Botev iskola éttermébe. A műsorban két énekes hölgy felváltva adott elő szonokot, táncdalokat, popdalokat gépzene kísérettel. Az egyik számnál az egyikük odajött hozzám, s „javasolta”, hogy miközben ő énekel, táncoljak vele. A dal a „Lehoznám néked csillagokat...” kezdetű szám volt. Zavarban voltam, nem éreztem jól magam. Nem gondoltam volna, hogy még rosszabb lesz. Egy zenei résznel a fülembé súgta, hogy osztálytársak voltunk a Lovassyban. Ekkor úgy éreztem, jobb lenne, ha megnyílna alattam a föld...

Aztán kiderült, hogy valóban osztálytársak voltunk a Lovassy első osztályában, csak ő magántanuló volt. Ekkor határoztam el, hogy egy osztálytalálkozóra, egész pontosan a 35.-re meghívom a velem együtt ballagó 39 osztálytársam mellett (sajnos, ekkor már öten nem lehettek köztünk), a négy év alatt az osztályunkba járókat (+ 23 osztálytárs).

2008-ban „A TABLÓK KÖNYVE – LOVASSY GIMNÁZIUM” bemutatóján az évfolyamunkba járó 4/B osztály tablóját nézegettem a gimnázium egyik termében, mikor mellettem állt a „B” osztályból egy hölgy, Vali (néni).

A lányom óvodájában a 90-es évek végén volt egy nagyon aktív óvónő, aki úszni tanította az óvodásokat, nyári tábort szervezett nekik, a városi 10 kilométeres futáson vett részt stb. Szóval egy különleges hölgy volt Vali néni. Ha találkoztunk, pár szót beszélgettünk. Udvarias, „Kezét csókolom” köszönésménél, mindig hasonló módon, enyhe mosollyal köszönt: „Viszontlátásra”.

Ott, az osztályuk tablója előtt mondta meg, ő tudta, hogy évfolyamtársak voltunk. Én ismételtelen befürödtem az arc-és névmemóriámmal. E felismerés folyamodványa, hogy 2011. október 22-én, a gimnázium 300 éves évfordulója keretén belül találkozót szerveztem az 1973-as évfolyamnak. Akaratom ellenére, de legnagyobb örömrre, sikerült elősegítenem az „E” osztály tanulóinak és osztályfőnöküknek az első találkozóját a 73-as ballagás után harmincnyolc évvel.

Kicsi a világ! Vagy a Lovassy nagy?

Valamelyik biztos igaz!

Lehet, hogy mind a kettő!!

Jubiláns érettségi találkozók

70 éves találkozó 2020

2020-ban lett volna esedékes 70 éves érettségi találkozásk. Sajnos,a világvárvány mindez ideig közbeszólt. Várakozunk, s mindenképp pótolni akarjuk. Hisz az ilyen elmaradt találkozóknak nincs más változata, csak a megrendezés. Még ha késik is.

Már az első ilyen rendkívüli összejövetel megmutatta számunkra a semmi mással össze nem téveszthető érzelmi, hangulati, közösen megélt emberi emlékek benső csodálatát. Soha nem ismétlődött meg számunkra az együttlétnek életerőtől harsogó, néha kirobban állandó kellemes, ifjonti feszültsége, hajtóereje, formakincse, különlegessége, vonzása és készítése, ami közöttünk változatlanul élt, lendületben volt, s eggyé kovácsolt bennünket... Évről évre szerettük ezt a szerencsés, áldott, jó tulajdonságokkal is fölvertező együttlétet. Ha visszagondolunk, szinte névsorban ott feszít előttünk az ifjú gárda, megfogyva bár, fájdalom, de emlékek fényében soha ki nem hunyó szép emlékezéssel.

Benkő Andor osztályában annak idején 65-en kezdtünk, s 42-en végeztünk. Gazdag időket éltünk át. Hetven év múltán már alig maradtunk tucatnyian. Tanáraink is az égi pályákon oktatnak tovább. Mindazokat szívünkben hordozzuk, akikkel magába zárt jó Alma Materünk.

Külön nagyszerű tanítómestereinket. Az otthonosságot, amivel mindvégig óvott bennünket jó iskolánk. A vértzetet, amivel föltarisznyázott. Az erkölcsre tanító szigort, amivel munkálkodhattunk Egykori iskolánk a város történelmi határain messze túlmutató rangos értékünk. Mindmáig méltó képviselője a világformáló rend megalapozott tanításának. Jeles rangja a városnak. Tisztelettel őrizzük várbeli emlékeinket.

Albrecht Sándor egykori piarista diák

1971/IV.C

1971-ben végzett 4/C osztályunk 2021. október 13-án tartotta 50. érettségi találkozóját. Hegyi László és kedves felesége, Ica néni voltak az osztályfőnökeink, akiket otthonukban köszöntöttünk. A régi időket felidézve tablóképünk másolatát is elvittük Nekik, hátoldalán az "öreg diákok" köszönő soraival és aláírásával.

A régi diáktársak közül 32 fő személyesen is részt tudott venni a találkozónkon, és örömmel át tudta venni az Öreg Diákok Baráti Körének Arany Matura emléklapját. (Akiak veszprémiek és nem tudtak eljönni a lakásukon én adtam át, a vidékieknek pedig postán küldtem el.) Nagyon jó hangulatban, fehér asztal mellett idéztük fel a régi szép időket és beszámoltunk arról, hogy mi minden történt velünk, hogy ki-ki hogy él napjainkban.

Bodor Beáta, Hegyi Lászlóné és Hegyi László

Fél évszázados találkozó

Az 1970-ben végzett IV.C osztályunk 50. éves találkozóját rendhagyó módon sikerült megszervezni. 2020. évben két időpontra is szerveztünk találkozót, de a járvány miatt mindkét alkalommal meghíúsult.

Ezért a – harmadik meghirdetett napon- az érettségét követő 51. évben sikerült megtartanunk a fél évszázados találkozókat 2021. július 18-án a Gizella Hotel különtermében.

A részt vevők, a fotón balra Fazekas Valéria, Hartmann Éva, Tölgyes Katalin, Fenyves Valéria, Haász Mária, Gács Mária, Németh Ferenc, Vajai László, Both Kálmán, középen az osztályfőnökünk Tölgyesné dr. Zsilkó Katalin.

A jobb oldalon Schiszler Ágota, Massányi Márta, Czuppon József, Jónás Oszkár, Rideg József, Besnyő János, Soltész Ferenc, Kurucz István.

A fotóról lemaradtak, de jelen voltak: Pálffy Judit, Dezső Gábor.

A 36 fős osztályból 19-en vettünk részt a találkozón. Az elmúlt években 8 osztálytársunkat elvesztettünk, ketten elérhetetlenek, néhányan halaszthatatlan elfoglaltságuk miatt lemondták a részvételt. Kettő –a bonyolódó járványügyi szabályok miatt - nem tudtak külföldről hazajönni, de volt, aki betegsége miatt hiányzott a találkozóról.

Az osztályfőnöki óra elején Imréné Pálinkás Vera beszámolt a Veszprémi Lovassy és volt Piarista Gimnázium Öregdiákjainak Baráti Köre tevékenységéről, majd átadta az ARANY MATURA emléklapokat.

Ezt követően egy „ARANY OSZTÁLYFŐNÖK” elismerő oklevelet adtunk át.

Megemlékeztünk elhunyt tanárainkról, társainkról.

Röviden beszámoltunk egymásnak az elmúlt fél évszázadról. Egy homokóra segítségével azonos időt biztosítottunk mindenkinek ehhez. Volt, aki a családjáról, gyerekeiről, unokáiról mesélt, mások a gyógyulásukról, vagy mindennapi kedvenc elfoglaltságukról. Vannak, akik még aktívan dolgoznak, mások tanítanak, néhányan a művészetben (irodalom, zene, festészet) találták meg önkifejezésük vagy gyógyulásuk új módszerét.

Az osztályfőnöki óra után kőtetlen beszélgetéseket folytattunk, melybe a technika segítségével két külföldön élő osztálytársunk is bekapcsolódott.

A rendes találkozót követően szeptemberben a Horváth-Kert Vendéglőbe hívtuk bennünket a Kölnből hazajött osztálytársunk Kovács Laci Spiro. A fél évszázados pót-találkozón: Dezső

Gábor, Fazekas Valéria, Fenyves Valéria, Jónás Oszkár, Kovács László, Kádár Zoltán, Meggyes Judit, Rideg József, Vajai László vettek részt. Spirónak átadtuk ARANY MATURA emléklapját és hosszasan beszélgettünk gyermek- és ifjúkori élményeinkről, a közös zenélésekről, életünk fontos történéseiről.

A közel öt órás élménybeszámolók után, a legközelebbi találkozás reményében búcsúztunk el egymástól.

Dezső Gábor és Fazekas Valéria

I

60 éves találkozó

Hatvan, ill. a járvány miatt 60 + 1 éves találkozóra gyűlt össze az 1960-ban érettségizett IV/A osztály 29 volt diákja helyett 15 a veszprémi Horvát-kert vendéglőben.

Nagy volt az öröm, hogy kikerültünk a Covid-fogságából.

Felidéztük diákéveink élményeit, megemlékeztünk felejthetetlen osztályfőnökünkről, Horváth Géza –Hacsek- tanár úrról.

Örültünk az Öregdiák Baráti Kör ajándékának, a gyémánt Matura-lapnak.

A délutánba nyúló együttlétet a fogadalommal zártuk, hogy jövőre ismét találkozunk....

Halottainktól búcsúzunk

Búcsú az Öregdiák Baráti Kör alapítójától

Varga Miklós 1931. április 28-án született Peremartonban.

1941-től a Veszprémi Piarista Gimnázium diákja. 1949-ben a már államosított gimnáziumban érettségizett. Ez a nyolc év meghatározó szerepe töltött be életében, világszemléletében, emberi kapcsolataiban.

A középiskola befejezése utána közigazgatásban, majd a bankszakmában helyezkedett el.

1960-ban feleségül vette Mohácsi Máriát, házasságukból született egyetlen gyermeke, Szabolcs 1972-ben.

1967-ben felvételt nyert az Eötvös Loránd Tudományegyetem jogi karára, öt év múlva megkapta jogi diplomáját.

1986-ig a Magyar Nemzeti Bank veszprémi fiókjának igazgatóhelyettese, majd az újonnan alakult Magyar Hitelbank Veszprém megyei igazgatója volt nyugdíjazásáig.

Múlthatatlan érdeme, hogy **élenjáró szervezője** volt a Veszprémi Lovassy és volt Piarista Gimnázium Öregdiák Baráti Körének, melyre az intézmény fennállásának 275. évfordulóján, 1986 őszén, a rendezvénysorozat kiemelkedő elemeként került sor a Veszprémi Egyetem aulájában. Az Öregdiák Baráti Kör ügyvezető elnöke, motorja csaknem 30 éven át. Ebben a tisztségben a Magyar Piarista Diákszövetség választmányában, elnökségében is képviseli Veszprémet.

Érték –és hagyományörző tevékenysége e kettős feladat ellátása során példaértékű.

Emlékkönyveket szerkeszt : Szemelvények a veszprémi gimnázium XX. századi történetéből, Piaristák az 1848-49-es szabadságharcban, A Davidikum története, Piarista mozaikok, tanárok, tanítványok.

Negyed évszázadon át szerkeszti a baráti kör piarista hagyományon alapuló éves **Tájékoztatóját**, értesítőjét.

Jelentős szerepet, feladatot vállal a Veszprém Lovassy Gimnázium két nagy tömegeket megmozgató ünnepségének, a **275. és 300. évfordulójának** szervezésében az öregdiákok egész világra kiterjedő mozgósításában, kötődésük erősítésében. Ennek elismeréseként 1996-ban megkapja a Magyar Piarista Diákszövetség Confrater Diploma Róma – azaz a segítő társ – elismerő oklevelet.

Emléktáblák állításának kezdeményezője, bonyolítója, mint pl. a magyar oktatás 1000 és a piaristák veszprémi letelepedésének 285. évfordulójának tiszteletére 1996-ban a Várban, az I, majd a II. világháború, valamint a náciizmus és kommunizmus veszprémi piarista tanár és diák áldozatainak emlékére 2009-ben a Lovassy Gimnázium iskolatörténeti kiállításához

kapcsolódva, a piaristák veszprémi letelepedése 300. évfordulójának emlékére 2011-ben a Várban, lovassys tanárok emléktáblája a gimnáziumban...

Piarista diákok, ill. tanárok aktuális évfordulói alkalmával **piarista miséket, koszorúzásokat** szervez, pl. Bacsányi János emléktáblájánál a 250. évfordulón a Várban, Endrődi Sándor szobránál a Jeruzsálem hegyen, Mádl Ferenc emléktáblájánál a Lovassyban 2012-ben.

Feléleszti és meghonosítja a jubiláns érettségi találkozó – 25, 50, 60, 65, 70 – emlékének megőrzését hivatott un. **Matura lapok** máig élő hagyományát, miszerint ezüst, arany, gyémánt, vas és rubin emléklapot ajándékoz máig az Öregdiák Baráti Kör az iskolájukba visszalátogató, annak emlékét őrző egykori diákoknak.

Szervezi a veszprémi, ill. támogatja a budapesti piarista, ill. lovassys diákok rendszeres, **havi összejöveteleit**, ahol kötetlen beszélgetésekkel, illetve alkalmanként egy-egy vendég segítségével idézik fel a múltat, ill. vitatják meg az aktualitásokat.

A baráti kör korosodásával egyre gyakrabban kényszerül **kegyeleti aktusokon** való részvételre, koszorúval búcsúzásra az elhunyt piarista tanárok és diákok temetésén.

Az Öregdiák Baráti Körben végzett áldozatkész munka tágabb körű elismeréseként az egyesület vezetése Gizella-díjra javasolja, amit 2010-ben ünnepélyes körülmények között átvesz a város polgármesterétől.

Az Öregdiák Baráti Körben végzett munkája mellett a **kikapcsolódást** 1986-tól szigligeti birtokának, szőlőjének művelése jelenti számára. Élmény számára a gyönyörű pannon táj, a Balaton közelsége, a jó bor, a jó társaság, a jó beszélgetés, a közös nótázás...

Idős korának gyakran emlegetett ajándéka fia házassága, ill. az **unokák** születése. Baráti társaságban szívesen veszi elő három gyönyörű unokájának képét mint büszke nagyapa.

Az utolsó két-három esztendőben egészségi állapota – különösen felesége halála után – megromlik, de fia unszolása ellenére is ragaszkodik veszprémi otthonához.

2019. júniusában néhány társával együtt átveszi az egyesület elnökétől a rubin Matura lapot az 1949.évi érettségi 70 éves évfordulóján.

89.születésnapja előtt néhány nappal, 2020. március 17-én Budapesten csendesen elhunyt. Temetését fia a járvány miatt a „boldogabb időkre” halasztotta.

Nyugodjék békében, nyugodj békében, Miklós bátyánk!

Imre Frigyesné Pálinkás Vera, az utód, Öregdiák Baráti Kör elnöke

Akik még eltávoztak közülünk – akikről tudunk : László Józsefné tanár, Sebestyén Béla, Szőnyeg János, Rupert György-
Nyugodjanak békében!